

Darko Cvijetić

IZDAVAČ**buybook**

Turinina 7, Zagreb

Tel: + 385 98 232-813

info@buybook.hr

www.buybook.hr

buybook

Radićeva 4, Sarajevo

Tel: + 387 33 550-495

Fax: + 387 33 550-496

redakcija@buybook.ba

www.buybook.ba

ZA IZDAVAČA

Lada Jurković

Damir Uzunović

Goran Samardžić

Noćna straža, Darko Cvijetić

Copyright © Darko Cvijetić, 2021.

Copyright © za hr. i bh. izdanje Buybook, 2021.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove knjige ne smije se reproducirati u bilo kojem obliku bez prethodnog dopuštenja izdavača.

UREDNIKA

Ana Bogišić

LEKTURA

Ana Bogišić

KOREKTURA

Buybook

LAYOUT

Boriša Gavrilović

DIZAJN NASLOVNICE

Boris Stapić

ŠTAMPA

Dobra knjiga, Sarajevo

Darko Cvijetić

NOĆNA STRAŽA

Savremena bh.
književnost

Zagreb / Sarajevo, 2021.

NAŠ PANJ, NAŠA SATARA

Priče/Relata refero

Jer ako Riječ bijaše na početku,
Što je to s grimasom usta na kraju?

Manifest Mlade Bosne, 1999.

/PROLOG/

Ime

Što s imenom kada nas nema više, kada odemo?
Što s imenom koje smo nosili, koje nam je dato kada smo rođeni?
Ime nam daju, ime nam pre-daju.
I mi onda nosimo.
I mi se onda odazivamo na poziv, kada nas se poziva imenom,
kada nas se imenuje datim imenom, što ga nosimo kada
dođemo.

Ali to nije naše ime.
Naše ime nije ono koje nam je dato, nego ono koje smo.
Time što nam je pre-dato, ono nije ni bilo naše, mi smo ga
pre-uzeli.
Uzeli smo ime.
I zovemo se.
I nosimo tako dato nam ime, uzeto ime, nekome uzeto ime.
Jer naše da bi bilo, nekome je uzeto.
Dlanu zemlje uzeto.

Ono ime koje smo – ne znamo.
Dato ime pre-uzimamo a da svoje ne saznamo.
Dakle nam je bivanje pod imenom – procjep.
Između imena koje smo a ne znamo ga, i imena koje znamo,
koje nam ja dato na odzivanje.

Koje svoje ime više nismo?
Na koje ime ćemo biti pozvani?
Tvorac zna naše ime, i mi moramo sići u smrt, ime svoje saznati
i uzeti ga, pre-uzeti ga.

Dakle se u smrt ide po ime...?

U zemlji zaboravljeno, dlanu zemlje, tako da se procjep
kratkotrajan zatvori.

Kako ćemo znati da nas se poziva?

Ime prije nas i ime poslije nas, naše je ime.

Ime za ustajanje.

Post-smrtno i pred-rodno ime.

Adam je zemlja. Odazvana na poziv.

Odazvati se, znati je da si pozvan na ime. Zato je ime tekuće a
nosi se.

Svojim se imenom odlazi i primiče.

Ime se sebi vraća umirući, izdisanjem napušta nas dato nam ime.

Vraća se svojem jeziku.

A mi svojem pred-rodnom jeziku. Ako se ne vratimo po ime,
Onaj, čije se ime ne izgovara ni uzalud, uzalud će nas zazivati.

Uvijek će mu se javljati bezmenica, po bezmenica, po
bez-imenica, dlan zemlje s tajnom pod noktima.

Tako dođemo po svoje ime za nositi.

Otkrijemo svoje ime, svoju pripravu za proziv.

Jer to je ime na koje ćemo se odazvati, i to je proziv koji imenu
udahne zrak.

Proziv na koji smo svi prozvanici.

Odazvanici.

Onaj koji zna svoje ime.

Odazvani.

Onaj koji čuva i svoje dato ime, da bi ga vratio onome kojemu je
oduzeto.

Onaj koji se vratio prevalio je bezmenicu.
Prevalio je put prije nas i poslije nas – ne izgubivši ime.
Onaj koji se vraća, onaj koji je ja.

Onaj koji je moj otac.
Koji me prozvaao, i otišao sebi po ime.

KAKO SNIMITI SRCE BEBE U MATERINOM STOMAKU

Kako snimiti srce bebe u materinom stomaku

Kod Dubravka u brijačnicu redovito je svraćala mala Romkinja.

Svaki put bi sjela do izloga, i kremom koju bi joj dao, izbjeljivala lice.

Da postane posve bjelkinja.

To je Dubravka vraćalo u jedan ratni dan, kada je, kao snajperist, garavio lice da bi bio neprimijećen u krošnji.

Romkinja se smiješila bijelog lica od kreme s očima crnim kao kamenčići za oči snješka bijelića.

Dubravko je bio vanserijski snajperist s rukavicama odrezanih prstiju.

Lice je garavio crnim kreonom.

Obrve su mu ostajale dvopotezne.

Kada bi mala Romkinja izašla, polucrnog lica, Dubravko je onome kojemu je britvom prelazio preko obraza uvijek isto rekao – da mala ima lice koje je u ratu namjerno promašio.

I, ne, nije nikako bilo romsko, dodao bi.